3. Mekke'de İslam Davetine Tepkiler

Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (s.a.v) daha önce hiç beklenmeyen bir şekilde, birdenbire çevresindeki insanlara inançlarının ve hayat tarzlarının yanlış olduğunu söylemeye başlaması, tepkilere neden oldu. Söyledikleriyle insanları önce şaşkınlığa sürükledi. Mekkeliler, saygıyla andıkları Muhammed'de (s.a.v) gerçekleşen değişime bir anlam veremediler. Gerekçesini anlamakta zorlandılar.

Büyük bir şaşkınlıkla Muhammed'in (s.a.v) durumunu aralarında görüşüp, konuşmaya başladılar. Onun, Mekke'deki mevcut inançlara yönelik eleştirilerini duydukça tepkilerini yükselttiler. İslama girenlerin sayısı arttıkça gidişatın hiç de hafife alınacak nitelikte olmadığını şaşkınlık ve öfke içerisinde izlediler.

Safa Tepesinin üzeri günümüzde tamamen kapatılmıştır.

Yakın gelecekte Mekke Şehir Devletini sarsacak ciddi bir problemle karşı karşıya olduklarını düşündüler.

Kendilerini biraz olsun rahatlatan tek şey, Resulullah'ın tebliğ ettiği yeni dini sadece bireysel görüşmelerinde dile getirmesiydi. Bu nedenle de tepkilerini daha çok alay etme biçiminde açığa vurdular. Bu alaylarıyla da Muhammed'in (s.a.v) sözleri kabul edilecek ve katlanılacak şeyler değil; aklını yitirmiş birisini dikkate almaya gerek yok demek ister gibiydiler.

İnsanlığa yol gösterici olarak gönderilen Sevgili Peygamberimiz, açıktan tebliğ sürecinin başladığı günlerden bir gün Safa Tepesi'ne çıkarak Kureyş kabilesine seslendi. Onlar da Peygamberimizin çağrısını duyunca Safa Tepesi'ne geldiler. Peygamberimiz onlara şöyle dedi:

–Ey Kureyşliler! Ben size, şu dağın arkasında düşman atlıları var; hemen size saldıracak desem, bana inanır mısınız?

Onlar da hiç düşünmeden:

–Evet inanırız! Çünkü şimdiye kadar seni hep

doğru olarak bulduk. Senin yalan söylediğini hiç işitmedik dediler.

Sonra Peygamberimiz:

–O hâlde ben şimdi size, önünüzde şiddetli bir azap günü bulunduğunu, Allah'a inanmayanların o çetin azaba uğrayacaklarını haber veriyorum. Ben sizi o çetin azaptan sakındırmak için gönderildim. Dedi.

Safa Tepesi'nde bulunanlardan itiraz gelmedi. Sadece amcası Ebu Leheb:

– Bizi buraya bunun için mi çağırdın, diyerek Peygamberimize sert bir şekilde karşılık verdi.[15]

Hz. Muhammed (s.a.v) sadece Mekkelileri değil Mekke'ye gelen yabancıları da İslam'a davet etmeye başladı. Peygamberimiz Mekke civarında kurulan panayırları dolaşarak buradaki Arap kabilelerine İslam'ı anlatıyor onlara putlara tapmanın yanlış bir inanç olduğunu söylüyordu.

Allah'ın Son Peygamberinin söylediklerine, eleştirilere ne kadar sabrederlerse sabretsinler müşrik liderler, içten içe büyük bir kinle dolmaya başladılar. Bilhassa Ebu Cehil kinini kontrol edemez bir hâle geldi; öfkeden ne yapacağını şaşırmış bir durumdaydı.

Arkadaşlarına ise, Resulullah'ı eğer namaz kılarken görürlerse kendisine bildirmelerini ve o namazda iken boynuna basıp, yüzünü yere süreceğini söyleyip, bunu yapacağına dair Lât ve Uzza putları adına yemin etti. Nihayet bir gün Resulullah'ı Kâbe'de namaz kılarken gördü ve sözünü tutmak için hemen harekete geçti. Resulullah'a yaklaştı. Ancak aniden düşüncesini uygulamaya koymaktan vazgeçti. Bu girişiminin kendisine pahalıya mal olacağını; Resulullah'a yönelik fiilî bir girişimin kendisini Haşim oğullarının hedefi hâline getireceğini, başına büyük bir dert alacağını düşündü. Ebû Cehil sözünde duramadı; Resulullah'ı namaz kılmaktan engelleyemedi.

Ebû Cehil'in Kâbe'de namaz kılarken gerçekleştirmeye kalkıştığı girişim, Resulullah'ı tedbir almaya sevk etti. Resulullah da dahil olmak üzere tüm müminler namazlarını kapısı kilitli evlerde, gözden uzak vadilerde ve dağlarda kılmaya başladılar. Toplantıları sırasında bazılarını nöbetçi olarak görevlendirdiler. Fakat Sâ'd b. Ebî Vakkas, Ammar b. Yasir, Abdullah b. Mes'ud, Habbab b. Eret, Said b. Zeyd'den oluşan bir grup mümin gizlice namaz kıldıkları bir zamanda müşrikler tarafından fark edildiler. Durumdan rahatsız olan müşrikler, müminleri engellemeye çalıştılar.

İslam'ın gün geçtikçe yayılması ve Müslüman olanların sayısının artması müşrikleri endişelendirdi. Peygamberimiz onlara, "**Siz ve Allah'tan başka taptıklarınız, cehennemin yakıtısınız; oraya gireceksiniz.**"[16] ayetini okuyunca müşriklerin tepkileri birdenbire sertleşti. Hem Mekke'de hem de Mekke dışında İslam'ı tebliğ etmeye çalışan Hz. Peygamber'e sihirbaz, mecnun, kahin ve şair gibi sözlerle hakaret etmeye başladılar. Her fırsatta Peygamberimize karşı çıkmaya, düşmanca davranmaya başladılar. Kur'an ayetlerinin; uydurma sözler, şiir, büyü, ma-

---

15. Buhari, Tefsîr, 26.
16. Enbiya suresi, 98.ayet.

sal olduğunu iddia ettiler. Bu konuda Ebu Leheb başı çekiyordu. Bütün bunlara rağmen İslam Mekke içinde ve dışında yayılmaya devam etti.

İslam'ın bütün engellemelere rağmen hız kesmeden ilerlemesi üzerine Mekkenin ileri gelen müşrikleri, Hz. Peygamberi korumaya ve kollamaya devam eden amcası Ebu Talib'e giderek bir teklifte bulundular. "Kardeşinin oğlu ilahlarımıza hakaret ediyor, dinimizi kötülüyor. Bu işten vazgeçsin veya sen onu korumaktan vazgeç. Artık sabır ve tahammülümüz kalmadı. Ne olacaksa olsun, iki taraftan biri yok olsun, diğeri kurtulsun..." diye tehdit ettiler. Ebu Talib bütün Kureyş'e karşı koyamazdı. Yeğeni Hz. Muhammed'e müşriklerin talebini anlattı. Hz. Peygamber, "**Ey amca, Allah'a yemin ederim ki onlar sağ elime güneş'i, sol elime de ay'ı koysalar, ben yine görevimi bırakmam...**" diye karşılık verdi. Bu cevabı duyan müşrikler Ebu Talib'in evini hışımla terk ettiler. Bu yaşananlardan sonra Ebu Talib Peygamberimize;"**Ey kardeşimin oğlu, yemin ederim ki seni hiçbir zaman, korumasız bırakmayacağım.**"[17] dedi.

Girişimlerinin sonuç vermediğini gören müşrikler, menfaatlerinin elden gitmesine engel olmak için Müslümanlara baskılarını artırmaya başladılar.

17. İbni Hişam, es-Siretü'n- Nebeviye, C 1, s.283–284.